

Abban az esetben, ha az első pontban feltett kérdésre a válasz igenlő:

- 2) A Tunéziával kötött Euro-mediterrán megállapodás 64. cikke szerinti hátrányos megkülönböztetés tilalmából levezethető-e egy olyan, tartózkodási jogra vonatkozó jogi álláspont, amely kizárja a tartózkodási jog időbeli korlátozását, ha egy tunéziai állampolgár határozatlan időre szóló munkavállalási engedély birtokában van, ténylegesen is foglalkoztatott, és az idegenrendészeti határozat időpontjában ideiglenes tartózkodási joggal rendelkezik?

Abban az esetben, ha a második pontban feltett kérdésre a válasz igenlő:

- 3) A Tunéziával kötött Euro-mediterrán megállapodás 64. cikke szerinti hátrányos megkülönböztetés tilalmából adódó tartózkodási jogra vonatkozó álláspont meghatározása érdekében figyelembe lehet-e venni egy, a tartózkodási jogot időben korlátozó idegenrendészeti határozat elfogadását követő időpontot?

Abban az esetben, ha a harmadik pontban feltett kérdésre a válasz igenlő:

- 4) Vissza kell-e utalni az EK 39. cikkének (3) bekezdésében meghatározott elvekhez az állam jogos érdekeinek védelme okaiban rejlő fenntartás közelebbi meghatározása céljából?

Az Østre Landsret 2005. február 11-i végzésével a De Danske Bilimportører kontra Skatteministeriet ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-98/05. sz. ügy)

(2005/C 106/34)

(Az eljárás nyelve: dán)

Az Østre Landsret (Dánia) 2005. február 11-i végzésével, amely 2005. február 24-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a De Danske Bilimportører kontra Skatteministeriet ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közöségek Bíróságához.

Az Østre Landsret a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését

- 1) A hatodik HÉA-irányelv⁽¹⁾ 11. cikke A. része (2) bekezdésének a) pontját és 11. cikke A. része (3) bekezdésének b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a gépjárművek (utaszállító járművek) regisztrációs adóját be kell számítani a HÉA adóalapjába, ha adásvételi szerződést kötnek személyszállítás céljára szolgáló új jármű adásvételére, és a kereskedő az adásvételi szerződés alapján és a vevő szándékának megfelelően a gépjárművet a regisztrálva adta át, olyan ár ellenében, amely magában foglalja mind a kereskedőnek fizetendő árat, mind az adót?

- 2) Valamely tagállam alakíthatja-e akképpen adórendszerét, hogy a regisztrációs adót olyan költségnek tekinti, amelyet a kereskedő fizet meg a végső felhasználó költségére, noha ez utóbbi a közvetlen adóalany?

- 3) Van-e jelentősége annak az 1. és a 2. kérdés szempontjából, hogy lehetséges a regisztrációs adó megfizetése nélkül utaszállító járművet vásárolni és eladni abban az esetben, ha a vevő nem kívánja személy- vagy áruszállítás céljára használni a járművet azon a területen, amelyre a közlekedési törvény területi hatálya kiterjed?

- 4) Van-e jelentősége annak, hogy a végső felhasználók használt gépjárműveket nem elhanyagolható mennyiségben hoznak be, többek között személyes vagyontárgyként, amely esetekben maga a fogyasztó fizeti ki a regisztrációs adót, kereskedő közreműködése nélkül?

- 5) Van-e jelentősége annak, hogy a regisztrációs adó esetében az adóköteles esemény és az adó felszámíthatósága – esetleg költség formájában – a HÉA-köteles esemény és a HÉA felszámíthatóságának keletkezését megelőzően keletkezik?

⁽¹⁾ A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145, 1977.6.13., 1. o.)